

The Lasting Lessons

Class #4

Shoshana Schechter

Deuteronomy 10:12-13

(12) And now, O Israel, what does the LORD your God demand of you? Only this: to revere the LORD your God, to walk only in His paths, to love Him, and to serve the LORD your God with all your heart and soul, (13) keeping the LORD's commandments and laws, which I enjoin upon you today, for your good.

דברים י"ב-י"ג

(יב) ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם-ליראה את-ה' אלקיך ללכת בכל-דרכיו ולא-הבה אתו ולעבד את-ה' אלקיך בכל-לבבך ובכל-נפשך. (יג) לשמור את-מצות ה' ואת-חקותיו אשר אנכי מצווה היום לטוב לך.

Rashi on Deuteronomy 10:12

(1) AND NOW, O ISRAEL, [WHAT DOTHTHE LORD THY GOD ASK OF THEE] — Although you did all this, yet His mercy and His love are extended over you, and in spite of all that you sinned against Him, He asks nothing of you EXCEPT TO FEAR [THE LORD YOUR GOD, etc.]. (2) כי אם EXCEPT TO FEAR [THE LORD YOUR GOD, etc.]. — Our Rabbis derived from this (“and now, what does God ask from you”) that everything is in the hands of God except the fear of God (Berakhot

רש"י על דברים י"ב-י"ג

(א) ועתה ישראל. אף על פי שעשיתם כל זאת, עודנו רחמיו וחסדו עליכם, ומכל מה שחטאתם לפניו אינו שואל מכם כי אם ליראה וגו': (ב) כי אם ליראה וגו'. ורבותינו דרשו מכאן הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים (ברכות ל"ג):

Berakhot 33

And Rabbi Hanina said: Everything is in the hands of Heaven, except for fear of Heaven. Man has free will to serve God or not, as it is stated: “**And now Israel, what does the Lord your God ask of you other than to fear** the Lord your God, to walk in all of His ways, to love Him and to serve the Lord your God with all your heart and with all your soul” (Deuteronomy 10:12). The Lord asks man to perform these matters because ultimately, the choice is in his hands. The

ברכות ל"ג

ואמר רבי חנינא: הכל בידי שמים, חוץ מיראת שמים. שנאמר: “ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה”. אטו יראת שמים מילתא זוטרתא היא? והאמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: אין לו להקדוש ברוך הוא בבית גנזיו אלא אוצר של יראת שמים, שנאמר “יראת ה' היא אוצרו”. אין, לגבי משה מילתא זוטרתא היא. דאמר רבי חנינא: משל לאדם שמבקשים ממנו כלי גדול, ויש לו — דומה עליו ככלי קטן. קטן, ואין לו — דומה עליו ככלי גדול.

verse says: What does the Lord your God ask of you other than to fear the Lord your God. The Gemara asks: **Is fear of Heaven a minor matter** that it can be presented as if God is not asking anything significant? **Didn't Rabbi Ḥanina say in the name of Rabbi Shimon ben Yoḥai: The Holy One, Blessed be He, has nothing in his treasury other than a treasure of fear of Heaven, as it is stated: "Fear of the Lord is his treasure"** (Isaiah 33:6). The Lord values and treasures fear of Heaven over all else. The Gemara responds: **Indeed, for Moses fear of Heaven is a minor matter. As Rabbi Ḥanina stated: It is comparable to one who is asked for a large vessel and he has one, it seems to him like a small vessel** because he owns it. However, one who is asked for just a **small vessel** and he does not have one, **it seems to him like a large vessel**. Therefore, Moses could say: What does the Lord your God ask of you other than to fear, because in his eyes it was a minor matter.

Ramban on Deuteronomy 10:12

(1) WHAT DOETH THE ETERNAL THY G-D REQUIRE OF THEE. This is connected with the expression [in the following verse] *for thy good*. He is stating: "He does not require anything of you for His sake, only for your sake," similar in meaning to the verse, *If thou be righteous, what givest thou Him?* Rather, it is all for your good. And he stated the reason for it, because *unto the Eternal thy G-d belongeth the heaven, and the heaven of heavens, the earth, with all that therein is*, all giving glory to His Name and He is not in need of you. *Only the Eternal delighted in thy fathers to love them, and He chose their seed after them, even you, above all peoples*, for you are the chosen of their seed, not Ishmael nor Esau.

רמב"ן על דברים י"ב

(א) מה ה' אלקיך שואל מעמך נמשך אל לטוב לך יאמר איננו שואל מעמך דבר שיהיה לצרכו אלא לצורך כטעם אם צדקת מה תתן לו (איוב לה ז) רק הכל הוא לטוב לך ואמר הטעם כי לה' אלקיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה וכולם נותנים כבוד לשמו איננו צריך לך רק באבותיך חשק ויבחר בזרעם אחריהם מכל העמים בכם שאתם מבחר זרעם ולא בישמעאל ולא בעשו:

(1) The aim which the soul is capable of attaining while in the body by performing the commandments of the Torah, is nothing else than the permanent acquisition of a disposition to fear God. And when it acquires this attribute of fearing God, the soul is elevated and is prepared to attain eternal life, which is the good reserved for the righteous, and is the happiness of the soul, as we read: "Oh how abundant is Thy goodness, which Thou hast laid up for them that fear Thee." ...For fear is that disposition which is acquired through the commandments of the Torah, and is the noblest disposition for a man to acquire, nor can it be acquired except after great pains and effort. The patriarch Abraham was not called "God-fearing," until after he had gone through his trials. Then it is said about him, "For now I know that thou art a God-fearing man," i. e. that thou hast attained the noblest character that a man can attain in this world in order to merit life in the world to come. For this reason the Torah calls attention in many places to this disposition: "And thou shalt fear thy God, I am the Lord;" "Thou shalt fear the Lord thy God;" because it is extremely difficult to attain this quality, and yet it can be attained by observing the commandments of the Torah.

(5) For the same reason the Bible says: "And now, Israel, what doth the Lord thy God require of thee, but to fear the Lord thy God, to walk in all His ways, and to love Him, and to serve the Lord thy God with all thy heart and with all thy soul; to keep for thy good the commandments of the Lord." The interpretation of the passage is as follows. Moses is explaining to the people the extraordinary kindness of God. By right, in order to attain the perfection of one's soul, a person should fear God, walk in His ways, love Him, and serve Him with all his heart and soul. But it is very difficult for a person to attain the required degree of fear, love and

(א) התכלית המושג אל הנפש בהיותה בגוף מצד קיום מצות התורה אינו אלא שתקבע בנפש תכונת יראת השם יתברך, וכשיהיה בה התאר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא תתעלה הנפש ותוכן להשיג החיים הנצחיים שהוא הטוב הצפון לצדיקים והיא הצלחת הנפש, אמר הכתוב מה רב טובך אשר צפנת ליראיך... לפי שהיראה היא התכונה הנקנית באמצעות מצות התורה, והיא התכונה היותר משובחת ששיגי האדם ולא תושג כי אם אחר עמל והשתדלות גדול, שהרי אברהם אבינו לא נאמר עליו ירא אלקים עד סוף נסיונותיו, שאמר הכתוב עליו כי עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה, כלומר וכבר הגעת אל התכונה המשובחת שאפשר ששיגי האדם בעולם הזה כדי שיזכה בה לחיי העולם הבא. ובעבור זה תזהיר התורה במקומות רבים על התכונה הזאת, אמרה ויראת מאלקיך אני ה', את ה' אלקיך תירא, לפי שהתכונה הזאת קשת ההשגה מאד ועם כל זה תושג בשמירת מצות התורה.

(ה) ובעבור זה אמר הכתוב ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבוד את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך לשמור את מצות ה' אלקיך וגו'. וביאורו על זה הדרך, כי משה היה אומר לישראל גודל הפלגת חסדי ה', כי מן הדין היה ראוי אל האדם ליראה את השם יתברך וללכת בדרכיו ולאהבה אותו ולעבדו בכל לב ובכל נפש כדי שישגי שלמותו הנפשי, ולפי שזה ענין קשה מאד שיגיע האדם אל המדרגה הראויה מן היראה והאהבה והעבודה בכל לב ובכל נפש, הקל עליו השם יתברך כי תחת כל זה צוהו לשמור חקות השם ומצותיו בלבד, ובוזה תושג התכונה המגעת לו מצד העבודה בכל לב ובכל נפש, ויהיה פירוש הפסוק כן, ועתה ישראל הסתכל גודל הפלגת חסדי ה' מה הוא שואל מעמך, כי אינו שואל מעמך כי אם תחת יראת השם יתברך ותחת לכת בדרכיו ולאהבה אותו ותחת עבודתו בכל לבבך ובכל נפשך שהיית מחוייב לעשות, אינו שואל כי אם לשמור מצות ה' ואת חקותיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך, כלומר וכל זה לטוב לך, כי באמצעות שמירת מצות התורה יושג התכלית האנושי שהיה ראוי שישגהו האדם בעמל גדול ובטורח מופלג באמצעות היראה והאהבה והעבודה אל השם יתברך בכל לבו ובכל נפשו. (ו) והבן זה הפירוש בזה הפסוק כי הוא מופלג מאד, תוסר בו הקושיא שהקשו עליו כשאמרו אטו יראה

service with all heart and soul. Hence God made it easier for man. He commanded him instead to observe merely God's statutes and commandments, and thereby he may attain that disposition which he would get from service with heart and soul. The meaning of the above passage is therefore this: Now, Israel, consider the wonderful kindness of God. What does He ask of you? Instead of the fear of God, instead of walking in His ways and loving Him, instead of serving Him with all your heart and soul, all of which you are obliged to do—He asks you merely to keep the commandments of God and His statutes which I command you this day, for your good, i. e. all this is for your good, because by keeping the commandments of the Torah one may attain the human purpose which we should attain by great labor and enormous effort through fear and love and God's service with all one's heart and soul.

(6) This interpretation of the passage is worth careful attention, for it is very remarkable, and solves the difficulty raised by the Rabbis. They say, "Is fear so small a thing?" And the answer is given, "Yes, for Moses it is indeed a small thing." The answer is not satisfactory. For the opponent may say, It is not fair for a man of great wealth to say to a poor man, who has nothing, I ask of you only a thousand gold pieces. A thousand gold pieces for a poor man are a great matter and hard to get. The rich man is not fair in speaking thus. But according to our interpretation there is no difficulty. God does not ask anything that is hard to acquire. He asks merely the performance of the commandments of the Torah, because the quality of fear through which one may attain human perfection follows from the performance of the commandments of the Torah.

מלתא זוטרתא היא, ותרצו אין לגבי משה מלתא זוטרתא היא, ואין תירוץ זה מספיק, כי יש לבעל הדין לחלוק ולומר שאין ראוי שיאמר העשיר המופלג לעני שאין לו כלום מה אני שואל מעמך כי אם אלף זהובים, לפי שאלף זהובים לעני דבר גדול הוא וקשה ההשגה, ואין העשיר מדבר בזה נכונה. ולפי דרכנו מתפרש יפה, כי אין השם יתברך מבקש דבר שהוא קשה ההשגה אלא קיום מצות התורה, כי תכונת היראה שעל ידה יושג השלמות האנושי תמשך אל קיום מצות התורה.

Or HaChaim on Deuteronomy 10:12

(1) **ועתה ישראל...כי אם ליראה** (1) **And now, Israel, ...except to revere the Lord, etc."**

The thrust of this verse has to be understood along the following lines. We know that there are two different levels of serving G'd, 1) to serve Him out of fear, 2) to serve Him out of love. Moses tells the people that what G'd asks is only that they serve Him out of fear. The reason that G'd is satisfied with this level of service is because fear is an all-embracing emotion. When a person is afraid of the consequences of doing wrong he will make certain that he does not do anything wrong. Moreover, fear, i.e. reverence for G'd is a forerunner of love for G'd. Moses hints at this when he prefaces the verse with the word **ועתה**, "and now." He means that whereas **for now**, initially, all that G'd asks for is for you to fear Him, there will come a time when you will do more than that, i.e. to love Him. Once we approach this verse from this angle we can also understand the rhetorical "what is it that G'd asks...only that you fear Him." To the question that fearing the Lord is surely not such an easy thing, Moses implies that once you will have advanced to serving the Lord out of love you will realise that serving Him out of fear was really something minor by comparison. In absolute terms, serving the Lord out of fear is something very great indeed; in relative terms, i.e. after graduating to serving Him out of love, it is only a minor accomplishment. This is the best way to understand what we have been taught in this connection in *Megillah* 25: "is then serving G'd out of fear something so minor?"

Deuteronomy 29:13-14

(13) I make this covenant, with its sanctions, not with you alone, (14) but both with those who are standing here with us this day before the LORD our God and with those who are

אור החיים על דברים י"ב

(א) **ועתה ישראל מה וגו' כי אם ליראה וגו'.** כוונת הכתוב היא על זה הדרך לפי שיש ב' הדרגות שחפץ ה' מישראל עשות והם זו למעלה מזו. א' היא היראה, למעלה ממנה האהבה, ואמר להם שאינו מבקש מהם כי אם היראה, וטעם הדבר היא לפי שהיראה תסובב אתכם ללכת בכל דרכיו כי הירא לא יחדל מיראתו אפילו באחת מאלף שעליו לעשות, ולא זו בלבד מגיעתו אלא עוד לו ולאהבה אותו הרי שהיראה היא פתח ליכנס לשער האהבה, ולזה כשאמר הכתוב מה ה' **שואל כי אם ליראה** דקדק לומר **ועתה** פירוש מה שהוא שואל ליראה הוא עתה בזמן הזה שאתה בא לישא עול האלהות אבל אין זה תכלית מה שחפץ ממנו עשות אלא שזה יעמידנו בגדר האהבה. ולדרך זה יתיישב מאמר מה וגו' **כי אם וגו'** שבערך האהבה שהיא דבר המקווה תהיה היראה מלתא זוטרת, ובגמרא שאמרו (מגילה כ"ה.) אטו יראה מלתא זוטרת וכו', הכוונה היא כיון שבערך משיגיה גדולה היא לא תקרא קטנה הגם שבערך האהבה היא למטה ממנה ותירץ לגבי משה וכו' שגם בערך המשיגים ישנה בגדר קטן:

דברים כ"ט: י"ג-י"ד

(יג) **וְלֹא אֶתְכֶם לְבַדְכֶם אֲנִי פֹרֵת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֲלֹהִים הָאֵלֶּה (יד) כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֹוּ פֹה עִמָּנוּ עִמְדַּת הַיּוֹם לְפָנָי ה' אֵלֵּינוּ וְאֶת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם.**

not with us here this day.

Shevuot 39

“Neither with you only do I make this covenant and this oath” (Deuteronomy 29:13), which is homiletically interpreted to mean: Not only according to your intention. Having quoted a verse, the *baraita* tangentially interprets the subsequent verse. From the phrase: “But with he who stands here with us this day” (Deuteronomy 29:14), I have derived only that those who stood at Mount Sinai were included in this covenant. From where do I derive that the subsequent generations, and the converts who will convert in the future, were also included? The verse states: “And also with he who is not here with us this day” (Deuteronomy 29:14).

Deuteronomy 30:11-14

(11) Surely, this Instruction which I enjoin upon you this day is not too baffling for you, nor is it beyond reach. (12) It is not in the heavens, that you should say, “Who among us can go up to the heavens and get it for us and impart it to us, that we may observe it?” (13) Neither is it beyond the sea, that you should say, “Who among us can cross to the other side of the sea and get it for us and impart it to us, that we may observe it?” (14) No, the thing is very close to you, in your mouth and in your heart, to observe it.

Eruvin 54

Rava said with regard to this verse: Set appointed times [*mo'adim*] for Torah study.

Rashi on Deuteronomy 30:12

(1) IT IS NOT IN HEAVEN — לא בשמים הוא (1)

שבועות ל"ט

על דעתי שנאמר (דברים כט, יג) ולא אתכם לבדכם וגו' כי את אשר ישנו פה אין לי אלא אותן העומדין על הר סיני דורות הבאים וגרים העתידין להתגייר מנין ת"ל (דברים כט, יד) ואת אשר איננו

דברים ל"י:יא-י"ד

(יא) כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לֹא־נִפְלְאת הוּא מִמֶּךָ וְלֹא רַחֲקָה הוּא. (יב) לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה־לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקְחֶהָ לָנוּ וְיִשְׁמְעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָה. (יג) וְלֹא־מֵעֵבֶר לַיָּם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲבֹר־לָנוּ אֶל־עֵבֶר הַיָּם וְיִקְחֶהָ לָנוּ וְיִשְׁמְעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָה. (יד) כִּי־קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מֵאֵד בְּפִיךָ וּבְלִבְּךָ לַעֲשׂוֹתוֹ. {ס}

עירובין נ"ד

רבא אמר: עשה מועדים לתורה.

רש"י על דברים ל"י:יב

(א) לא בשמים הוא. שאלו היתה בשמים, היתה צריכה

for were it in heaven it would still be your duty to go up after it and to learn it (Eruvin 55a).

לעלות אחריה ללמודה:

Deuteronomy 30:19-20

(19) I call heaven and earth to witness against you this day: I have put before you life and death, blessing and curse. Choose life—if you and your offspring would live— (20) by loving the LORD your God, heeding His commands, and holding fast to Him. For thereby you shall have life and shall long endure upon the soil that the LORD swore to your ancestors, Abraham, Isaac, and Jacob, to give to them.

דברים ל:י"ט-כ'

(יט) העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: (כ) לאהבה אתה' אלקיך לשמע בקולו ולדבקה בו כי הוא חיה וארה מיה לשבת עלי האדמה אשר נשבע ה' לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: {פ}